

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

L'espectacle del Govern fa rodar el cap

Contradiccions, ziga-zagues, ordres i contraordres

Els portaveus del Govern se gueixen en la línia d'una constant autojustificació que vol deixar de banda la capacitat de discerniment de la ciutadania.

Les rodes de premsa i les escadusseres compareixences al Consell General per *informar* del que tothom ja sabia, donen la sensació que estan lliurant una batalla d'opinió –Espot i els que el tenen captiu ja preparen eleccions– més que no pas un obligat treball d'informació.

Els portaveus del Govern renyen els ciutadans –es veu que no som prou obedients– i sotmeten els mitjans al “pensament PowerPoint” amb reiteratives rodes de premsa desgranant possibles escenaris prou fantasiosos, sovint desmentits en poques hores.

Contradiccions, ziga-zagues, ordres i contraordres. Vam decidir donar suport en les primeres setmanes de la crisi. Ara podem, en tenim l'obligació, mostrar-nos responsablement crítics vers el capteniment del Govern que està totalment desbordat per una pandèmia que ningú no sap com aturar.

Mascaretes inútils i després indispensables, tests menystinguts i després reclamats i generalitzats amb urgència, escoles obertes o tancades.

La llista de declaracions en un sentit modificades cap a l'altre en pocs dies, o hores, fa rodar el cap.

“No obrirem la frontera del Pas de la Casa” –dimecres 20 de maig ho diu la ministra d'Extérieurs com ja ho havia dit el 14

de maig el ministre d'Economia, tots dos davant comissions del Consell General– però el dijous 21, després d'haver llegit la tribuna que signàvem amb Víctor Naudi al Diari d'Andorra, el Govern rectifica i diu que, ara sí, la frontera es podrà obrir el dia 1 de juny.

“Retallarem les retribucions dels càrrecs públics comunals i del Consell Superior de la Justícia,” expliquen el cap de Govern i la ministra Pallarès als cònsols

---

El confinament ha causat una recessió que no es pot dissimular més

---

i al Consell Superior de la Justícia a principis de setmana. Però després que dimecres rep una plantofada recordant-li la Constitució, el cap de Govern compareix el divendres en roda de premsa i, “*aquí no ha passat nada*”, explica, sense perdre la compostura ni recordar que quatre dies abans havia presentat un projecte de llei als cònsols en sentit contrari, que finalment el seu projecte no fa referència als comuns.

Emprant paraules de la filòsofa Hannah Arendt, s'ha fet “de la presentació d'una certa imatge la base de tota una política.” Però aquest tancament en la negació de l'evidència i en la dissimulació de les equivocacions els està portant a una gran contradicció.

Es mouen entre el deure que no compleixen de veritat vers l'opinió pública i la por, que els té totalment angoixats i paralizats, del “què diran” i que la legitimitat del Govern sigui posada en qüestió. I així van saltironant de mitja veritat en mitja tergiversació.

Però ara els fets, que són tosuts, els estan fent topar amb el que Lacan definia com “la paret de la veritat”. I Andorra prendrà mal.

Som conscients que cal analitzar el dilema complex, incert, vertiginós en certs aspectes, que es planteja als responsables de gestionar la situació i, al capdavall, a totes les ciutadanes i els ciutadans: triar la salut a qualsevol preu o fer entrar en el càlcul la sacsejada que un llarg confinament comportarà per a la societat. Fins ara la salut ha passat al davant, i és el que calia fer.

Tanmateix no es pot continuar dissimulant les conseqüències de la recessió desfermada pel tancament obligatori de tres quartes parts de la població andorrana. També en l'aspecte sanitari. La desocupació involuntària, la desesperança econòmica, la precarietat multiplicada, la misèria –gràcies Càritas per ajudar!– dels que s'han quedat al peu del carrer, van acompanyades de múltiples patologies.

Fa dies que el Govern hauria d'informar adequadament de l'estat de les coses, admetent alguns errors i dialogant amb tothom.